

Jerusalemissa Babyloniin

”Ja näille neljälle pojalle Jumala antoi taitoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen, ja Daniel osasi selittää kaikki näyt ja unet.” (Dan. 1:17.)

Avaintekstit:

2. Kun. 21:10-16;
Dan. 1;
Gal. 2:19, 20;
Matt. 16:24-26;
2. Kor. 4:17;
Jaak. 1:5.

Reamattu ei arastele näyttää langenneen ihmiskunnan heikkouksia. 1. Moosesen kirjan 3. luvusta eteenpäin ihmisten syntisyys ja synnin surulliset seuraukset ovat silmiinpistävästi esillä. Samalla saamme kuitenkin esimerkkejä niiden elämästä, jotka osoittavat suurta uskollisuutta Jumalaa kohtaan silloinkin, kun heitä voimakkaasti kannustetaan uskottomuuteen. Jotkin liikuttavimmista tällaista uskollisuutta osoittavista esimerkeistä löytyvät Danielin kirjasta.

Pitäkäämme kuitenkin mielessämme Danielin kirjaa tutkiessamme, että sen todellinen sankari on Jumala. Olemme niin tottuneita kuulemaan kertomuksia, joissa korostetaan Danielin ja hänen ystäviensä uskollisuutta, että saatamme unohtaa korottaa Jumalan uskollisuutta – hänen, joka ohjasi ja ylläpiti noita neljää nuorta miestä heidän joutuessaan kohtaamaan Babylonian valtakunnan mahdin ja houkutukset. On tarpeeksi iso haaste pysyä uskollisena omassa maassaan ja omalla paikkakunnallaan, puhumattakaan siitä, kun joutuu kokemaan vieraan maan, kulttuurin ja uskonnon paineet. Kertomusten päähenkilöt vastaavat haasteeseen, koska kuten apostoli Paavali, hekin tietävät, kehen uskovat (2. Tim. 1:12), ja häneen he luottavat.

JUMALAN YLIVALTA

Ensisilmäyksellä näyttää siltä, että Danielin kirja alkaa synkissä tappion merkeissä. Juuda on antautunut Nebukadnessarille, ja tempelin astiat on viety Jerusalemistä Sinearin maahan. Sinear on mainittu Raamatussa aiemmin paikkana, johon Babylonin torni rakennettiin (1. Moos. 11:2). ”Sinear” on kuin pahaenteinen merkki, joka viittaa hankkeeseen, joka perustui avoimeen uhmakkuuteen Jumalaa vastaan. Vaikka Babylonin tornin rakentajat epäonnistuivat yrityksessään ylittää taivaisiin, vaikutti kuitenkin siltä, että Sinearin maassa hallitseva Nebukadnessar ja hänen jumalansa olivat onnistuneet kukistamaan Israelin liiton Jumalan.

Silti Danielin kirjan avausjakeet tekevät selväksi, että Jerusalemin tappio ei ollut Babylonian kuninkaan ylivaltaisen voiman ansiota, vaan tapahtui siksi, että ”Herra antoi hänen [Nebukadnessarin] käsiinsä Jojakimin, Juudan kuninkaan” (Dan. 1:2). Jo paljon aiemmin Jumala oli ilmoittanut, että jos hänen kansansa unohtaisi hänet ja rikkoisi liiton, hän lähettäisi heidät vankeina vieraaseen maahan. Niinpä Daniel tietää, että Babylonian sotilasvallan takana ja sen yli vaikuttaa maailmanhistorian marssia ohjaava taivaan Jumala. Tämä selkeä näky Jumalan ylivallasta kannattelee näitä nuoria miehiä ja antaa heille voimaa ja rohkeutta kohdata Babylonian valtakunnan kiusaukset ja paineet.

Lue 2. Kun. 21:10-16; 2. Kun. 24:18-20 ja Jer. 3:13. Miksi Jumala antoi Juudan ja Jerusalemin babylonialaisten käsiin?

Kun kohtaamme 2000-luvun haasteita, meidän on mielesämme tavoitettava se näky Jumalasta, joka Danielin kirjasta niin elävästi heijastuu. Kirjan mukaan Jumala, jota palvelemme, paitsi ohjaa ylivallallaan historian kulkua myös armollisesti puuttuu lastensa elämään antaakseen heille ratkaisevaa apua hädän hetkillä. Ja kuten tulemme myöhemmin näkemään, saman, minkä Jumala teki heprealaisille pakkosiirtolaisille, hän tekee myös lopun ajan kansalleen riippumatta siitä, miten heitä ja heidän uskoaan vastaan hyökätään.

Millaisia haasteita olet kohdannut uskonelämässäsi joko ulkoa päin, seurakunnan sisältä tai omien luonteenpuutteittesi takia? Miten voit oppia luottamaan Jumalan voimaan, joka auttaa sinua voittamaan eteesi tulevat ongelmat?

**USKO
PAINEIDEN
ALLA****Lue Dan. 1. Millaisia mukautuspaineita näille nuorille asetetaan?**

Saapuessaan Babyloniaan näiden neljän miehen usko ja vakaumus joutuvat mitä vakavimmalle koetukselle: heidät valitaan erityiskoulutukseen, jonka jälkeen he voivat palvella kuningasta. Muinaiset kuninkaas valitsivat usein ottamiensa vankien joukosta parhaita yksilöitä palvelemaan kuninkaan palatsissa. Näin vangit kohdistaisivat uskollisuutensa uuteen kuninkaaseen ja hänen valtakuntansa jumaliin. Prosessin tarkoitus oli käännättä vangit ja muovata heidän koko maailmankuvansa uusiksi. Osana prosessia heprealaisvankien nimet muutetaan. Uusi nimi viestittää omistajanvaihdoksesta ja kohtalon muuttumisesta. Uudelleennimeämisen tarkoituksena on osoittaa Babylonian valta ja pakottaa vangit sulautumaan uuden vallan arvoihin ja kulttuuriin. Nuorten alkupepäiset, Israelin Jumalaan viittaavat nimet korvataan vieraita jumalia kunnioittavilla nimillä. Lisäksi kuningas määrää, että heidän tulee syödä hänen pöydästään. Kuninkaan pöydästä syömisellä oli muinoin syvälinen merkitys. Se tarkoitti jakamatonta uskollisuutta kuningasta kohtaan sekä kuninkaasta riippuvuuden tunnustamista. Kuninkaan ruoka uhrattiin usein valtakunnan jumalalle tai jumalille. Sen syömisellä oli myös uskonnollista merkitystä. Se tarkoitti kuninkaan harjoittamien palvontamenojen hyväksymistä ja niihin osallistumista.

Daniel ja hänen ystävänsä ovat siis haastavassa tilanteessa. Jumalalle uskollisena pysyminen ja selviytyminen suuren maailmanvallon paineiden alla vaatii suoranaista ihmettä. Asioita mutkistaa vielä se, että Babylonin kaupunki itsessään oli mahtava ilmaus ihmisen suurista saavutuksista. Temppeleiden arkkitehtuurinen kauneus, riippuvat puutarhat ja kaupungin halki kiemurteleva Eufraatjoki loivat kuvaa ylivoimaisesta voimasta ja loistosta. Danielille ja hänen ystävilleen tarjotaan siis arvon ylennystä ja mahdollisuutta nauttia järjestelmän hyödyistä ja vauraudesta. Heidän ei tarvitse olla enää heprealaisvankeja, vaan heistä voi tulla kuninkaan virkamiehiä. Joustavatko he periaatteistaan saadakseen kulkea helppoa tietä kunniaan?

Miten pojat olisivat voineet järkeillä päätöstään luopua vakaumuksistaan? Millä tavoin saatat kohdata samankaltaisia haasteita?

VAKAA PÄÄTÖS

Lue Dan. 1:7-20. Tässä on nähtävissä kaksi merkittävää tekijää: Danielin vapaa tahto ja Jumalan asioihin puuttuminen. Mitä muita tärkeitä periaatteita katkelmasta löytyy?

Näyttää siltä, että nämä neljä heprealaisvankia eivät vastusta uusia babylonialaisnimiään. Todennäköisesti he eivät mahda asialle mitään, lukuun ottamatta omien heprealaisnimiensä käyttöä keskenään. Kuninkaan pöydän ruoan ja viinin suhteen heillä on kuitenkin valta päättää joko nauttia niitä tai ei. Tässä tärkeänä tekijänä on siis näiden neljän miehen oma vapaa valinta.

Jos virkamies pystyy muuttamaan heidän nimensä, hän voi kyllä muuttaa myös heidän ruokalistaansa. On kaksi todennäköistä syytä sille, miksi nämä neljä eivät halua syödä kuninkaan pöydästä. Ensinnäkin kuninkaan pöydän antimissa saattaa olla epäpuhdasta lihaa (3. Moos. 11). Toiseksi ruoka uhrataan ensin jollekin jumalankuvalle ja lähetetään sitten kuninkaan nautittavaksi. Turvautumatta verukkeisiin tai petokseen Daniel tuo selvästi esiin, että hänen pyyntönsä perustuu uskonnollisiin motiiveihin eli siihen, että palatsin ruoka saastuttaisi hänet ja hänen ystävänsä (Dan. 1:8). Tällainen on hyvin rohkeaa.

Tarkastellessamme Danielin ja babylonialaisvirkamiehen keskustelua, esiin nousee muutama huomionarvoinen seikka. Ensinnäkin Daniel tuntuu ymmärtävän oikein hyvin virkamiehen vaikean aseman, joten hän ehdottaa koeaikaa. Kymmenen päivää muunlaista ruokaa olisi riittävä aika osoittamaan ruokavalion hyödyt ja poistamaan virkamiehen pelot. Toiseksi Danielin varmuus siitä, että myönteinen tulos näkyisi jo noin lyhyen ajan jälkeen kumpusi täydestä luottamuksesta Jumalaan. Kolmanneksi kasviksista ja vedestä koostuva ruokavalio oli juuri sitä ruokaa, jonka Jumala antoi ihmisille luomisessa (ks. 1. Moos. 1:29). Tämä saattoi olla syy sille, miksi Daniel valitsi tämän ruokavalion. Mikä voisi olla parempi vaihtoehto kuin se, jonka Jumala meille alun perin antoi?

Mikä Danielin vapaassa valinnassa on niin tärkeää, että se avaa Jumalalle tien toimia (Dan. 1:9)? Mitä tämä opettaa meille omien valintojemme tärkeydestä? Miten meidän luottamuksemme Jumalaan tulisi vaikuttaa valintoihimme?

VIRHEET- TÖMIÄ JA VIISAITA

Daniel ja hänen ystävänsä valitaan kuninkaan palvelukseen, koska heidän ominaisuutensa vastaavat Nebukadnessarin odotuksia. Kuninkaan vaatimus on, että palatsin virkamiesten tulee olla kauniita eikä heissä saa olla mitään vammaa (Dan. 1:4). On kiinnostavaa, että myös eläinuhrien ja pyhäkössä palvelevien tuli olla virheettömiä (3. Moos. 22:17-25; 3. Moos. 21:16-24). Se, että Babylonian kuningas vaatii näitä samoja ominaisuuksia palatsissaan palvelevilta, vaikuttaa siltä kuin hän vertaisi itseään Israelin Jumalaan. Toisaalta ominaisuudet saattavat viitata myös siihen, että Daniel ja hänen maanmiehensä olivat eläviä uhreja Jumalalle joutuessaan kohtaamaan Babylonian valtakunnan haasteet.

Lue Gal. 2:19, 20; Matt. 16:24-26 ja 2. Kor. 4:17. Mitä jakeet kertovat siitä, kuinka voimme pysyä uskollisina minkä tahansa kiusauksen kohdatessa meitä?

Jumala kunnioittaa heidän uskollisuuttaan, ja niinpä heidän kymmenpäiväisen koeaikansa jälkeen he näyttävät terveemmiltä ja paremmin ravituilta kuin muut oppilaat, jotka ovat syöneet kuninkaan pöydästä. Jumala antaa neljälle palvelijalleen "taitoa ja kykyä kaiken opin ja viisauden ymmärtämiseen" ja lisäksi vielä Danielille kyvyn "selittää kaikki näyt ja unet" (Dan. 1:17). Tämä kyky tulee olemaan ratkaisevassa roolissa Danielin profeetallisessa tehtävässä.

Kuten Jumala kunnioitti palvelijoidensa uskoa Babylonian hovissa, samoin hän antaa meille viisautta kohdatessamme maailman haasteita. Danielin ja hänen ystäviensä kokemuksesta opimme, että on mahdollista säilyä tahrattomana yhteiskuntamme turmelevista vaikutteista huolimatta. Opimme myös sen, ettei meidän tarvitse eristää itseämme yhteiskunnasta ja sen kulttuurielämästä voidaksemme palvella Jumalaa. Daniel ja hänen ystävänsä eivät ainoastaan elä keskellä kulttuuria, joka on rakennettu valheiden, virheellisen ajattelun ja myyttien varaan, vaan myös heidän koulutuksensa perustuu niihin. Ja silti he pysyivät uskollisina.

Asuinpaikastamme riippumatta meillä riittää haastetta pysyä uskollisina sille, mihin uskomme niiden kulttuurillisten ja sosiaalisten vaikutteiden keskellä, jotka ovat uskomme vastaisia. Mieti oman kulttuurisi huonoja vaikutteita ja kysy itseltäsi, kuinka hyvin onnistut torjumaan niitä?

PÄÄTTÖ- TUTKINTO

Lue Dan. 1:17-21. Mikä on näiden neljän miehen menestyksen avain? (Ks. myös Job 38:36; Sananl. 2:6; Jaak. 1:5.)

Kolmen "babylonialaisyliopistossa" vietetyn vuoden jälkeen nuo neljä heprealaista tuodaan kuninkaan eteen päättökokeeseen. Sen lisäksi, että he ovat terveempiä kuin toiset opiskelijat, he päihittävät heidät myös tiedossa ja viisaudessa. Nämä neljä palkataan välittömästi palvelemaan kuningasta. Heidän oppimansa "tieto ja viisaus" sisälsi varmasti myös pakanallista ajattelua. Silti he ovat opetelleet asiat, ja lisäksi vielä ilmeisen hyvin, vaikka eivät välttämättä edes usko kaikkea.

Nebukadnessar saattaa ajatella, että neljän miehen saavutukset ovat palatsissa tarjotun ruoan ja hienon koulutusohjelman ansiota. Daniel ja hänen ystävänsä kuitenkin tietävät, ettei heidän ylivertaisilla suorituksillaan ole mitään tekemistä Babylonian järjestelmän kanssa. Kaikki tulee Jumalalta. Miten vahva esimerkki siitä, mitä Jumala voi tehdä niiden hyväksi, jotka luottavat häneen. Meidän ei tulisi pelätä median, hallitusten tai muiden instituutioiden valtaa. Pannessamme luottamuksemme Jumalaan, voimme olla varmoja, että hän kantattelee meitä vaikeina hetkinä ja auttaa pysymään uskossamme kestävinä kaikista vaikeuksista huolimatta. Menestyksen avain piilee oikeiden valintojen tekemisessä, kun uskoamme haastetaan.

Danielin kirjan 1. luvusta opimme tärkeitä asioita Jumalasta: 1) Jumala hallitsee historian kulkua. 2) Jumala antaa viisautta löytää oikean tien kulttuurimme ja yhteiskuntamme vihamielisyyden keskellä. 3) Jumala kunnioittaa niitä, jotka luottavat häneen ja antavat sen näkyä elämäntavoissaan.

Luku päättyy toteamukseen: "Daniel eli hovissa kuningas Kyyroksen ensimmäiseen hallitusvuoteen asti." (Dan. 1:21.) Kyyroksen mainitseminen tuo toivon välähdyksen pakkosiirtolaisuuskokemuksen keskelle. Herra valitsi Kyyroksen vapauttamaan Jumalan kansan niin, että he saivat palata takaisin Jerusalemiin. Vaikka luku alkaa tappion ja pakkosiirron tunnelmissa, se päättyy toivon välähdykseen kotiinpaluusta. Juuri tällainen meidän Jumalamme on: jopa elämämme vaikeimpina hetkinä hän avaa toivon ikkunan, jotta voimme nähdä kirkkauden ja ilon, joka meitä odottaa kaiken kärsimyksen ja kivun jälkeen.

KERTAUS

Lisäaineistoa: ”Daniel ja hänen toverinsa Babylonissa olivat nuoruudessaan näennäisesti onnellisemmassa asemassa kuin Joosef, joka joutui viettämään varhaiset vuotensa Egyptissä. Kuitenkin kokeet, joissa heidän luonteensa punnittiin, olivat tuskin helpompia kuin Joosefin. Suhteellisen yksinkertaisesta juutalaiskodistaan nämä kuninkaallista sukua olevat nuorukaiset siirrettiin silloisen maailman komeimpaan kaupunkiin, sen huomattavimman hallitsijan hoviin. Heidät oli erityisesti valittu kasvatettaviksi kuninkaan palvelukseen. Voimakkaat kiusaukset ympäröivät heitä tuossa turmeltuudessa ja ylellisessä hovissa. Se että he, Herran palvelijat, olivat Babylonin vankeina, samoin kuin se, että Jumalan huoneen astiat oli viety Babylonin jumalien temppeleihin ja että itse Israelin kuningas oli vankina Baabelissa, olivat todisteita, joihin voittajat kerskaton vetosivat esittäessään oman uskontonsa ja tapojensa paremmuutta heprealaisten uskontoon ja tapoihin verrattuina. Tällaisissa olosuhteissa, niiden nöyryytysten kautta, joihin Israelin luopuminen hänen käskyistään oli johtanut, Jumala antoi Babylonille todistuksen yliheruudestaan, vaatimustensa pyhyydestä ja kuuliaisuuden varmast seurauksesta. Tämän todistuksen hän antoi sillä ainoalla tavalla, jolla se voitiin antaa - niiden kautta, jotka yhä pysyivät uskollisina.” (EK 53, 54.)

Keskustelunaiheita:

1. Keskustelkaa niistä erilaisista kulttuurillisista ja sosiaalisista haasteista, joita te kristittyinä kohtaatte omassa yhteiskunnassanne. Mitä nuo haasteet ovat ja miten voimme seurakuntana oppia vastaamaan niihin?
2. Ajatelkaa, miten helppoa Danielin ja hänen ystäviensä olisi ollut tehdä myönnytyksiä uskonsa suhteen. Olivathan babylonialaiset valloittajia, jotka olivat voittaneet juutalaisen kansan. Mitä muuta enää tarvittiin todistamaan, että Babylonian ”jumalat” olivat suurempia kuin Israelin Jumala? Danielin ja hänen ystäviensä olisi ollut helpointa vain hyväksyä asia. Mitkä mahtoivat olla niitä tärkeitä Raamatun totuuksia, jotka auttoivat noita nuoria kestämään tuona aikana? (Ks. Jer. 5:19; Jer. 7:22-34.)?
3. Miksi uskollisuus on niin tärkeää, ei vain meille, vaan myös niille, joille uskollisuutemme kertoo palvelemamme Jumalan luonteesta?